

[Himmelstrup.]

for de offentlige Institutioner og Erhvervsvirksomheder, som skal bruge disse Varer — Gasværker, Vandværker, Mejerier, Slagterier o. s. v. Det maa naturligvis betales med en saa meget højere Pris paa de paagældende Virksomheders Varer. Det samme gælder i Virkeligheden den foreslaaede Forhøjelse for støbte Rør fra 3 til 6 Ø. pr. Kilo. Det er jo en Foranstaltning, som i høj Grad vil ramme f. Eks. hele Husbygningen, og det forekommer mig at være en mærkelig Inkonsekvens, at man vil fremme Byggeriet det mest mulige bl. a. ved at give Skattefrihed for Nybygninger — Lovforslag, der tager Sigte paa at fremme Boligbyggeriet, er jo forelagt af Indenrigsministeren —, men samtidig forøger man Tolden betydeligt og derigennem Prisen paa de paagældende Varer.

Hvad den store Varegruppe angaar, som omfattes af Silke-Positionerne, er det jo i og for sig en rigtig Ting, at man nu for første Gang i en Toldlov her i Danmark skelner mellem Natursilke og Kunstsilke. En anden bemærkelsesvædig Ting i det, der er foreslaaet her, er jo, at man konverterer de hidtil gældende Værditoldsatser til Vægttoldsatser. Det er en Ting, som vi fra vor Side ser paa med Beklagelse, for vi anser det for at være en udemokratisk Foranstaltning, men det er altsaa det, som foreslaas her. Men ser man paa de foreslaaede Vægttoldsatsers beskattende og beskyttende Virkninger, er der ingen som helst Tvivl om — det har for øvrigt ogsaa fundet Udtryk i en Artikel i Dagbladet „Politiken“ i Dag —, at de Vægttoldsatser, der nu indføres, vil for mange af de Kunstsilkevarers Vedkommende, der er Tale om her, blive af saapas prohibitiv Karakter. Man maa her, forekommer det mig, gøre sig klart, at Kunstsilke er ikke en Luksusvare. Kunstsilke er en meget almindelig Forbrugsvare, det er maaske en Vare, som er naaet dybere ned i Forbruget end det meste andet Beklædningsstof. Det er billigere end Bomuld, og det er netop dette billige Beklædningsstof, der anvendes af alle Befolkningslag, som den højtærede Regering vil gøre dyrere, ikke alene ved at forhøje Tolden paa de færdige Varer, men ogsaa Tolden paa Garnerne, hvad der i og for sig er ganske konsekvent, naar det skal give nogle Penge. Det er jo det, vi ser her i Forslaget, hvor Tolden paa Silkegarnerne forhøjes fra 22½ pCt. af Værdien eller 3 Kr. pr. kg til 4—5 Kr.

Dette er blot nogle Eksempler paa, hvor haardt det vil ramme, hvor høje pro-

tektionistiske Satser man i Virkeligheden naar op paa ved at gennemføre dette Forslag, og det er, som sagt, min Overbevisning, at hvis der blev levnet Rigsdagen Tid til at gennemgaa dette i Enkeltheder og undersøge Virkningerne, baade de beskattende og de beskyttende, af de Forhøjelser, der her er foreslaaet, vilde det vise sig, at paa talrige Omraader naar Beskyttelsessatserne i Virkeligheden op over 100 pCt. af Vareværdien, og det for almindelige Forbrugsartikler og ogsaa for Hjælpestoffer i Erhvervsvirksomheder.

Den højtærede Handelsminister skulde altsaa efter Valutalovens § 7 optage Forhandlinger med Rigsdagen og fremsætte Forslag til Afløsning af Valutacentralen, som ogsaa havde handelspolitiske Formaal. Jeg vil da gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at det er min bestemte Overbevisning, at mange af de Satser, der er Tale om her, berører i Virkeligheden den engelske Import meget føleligt. Paa den nys afholdte britiske Udstilling her i København blev der afsluttet meget omfattende Forretninger angaaende Import af engelske Varer her til Landet; mange af disse Handler er afsluttet under Forbehold af Bevarelsen af de samme Toldsatser, og jeg ser i Bladene for i Dag, at man allerede begynder at annullere disse Handler. Jeg henstiller til Overvejelse, om det er klogt under de nuværende Forhold at gennemføre saadanne Forhøjelser. Man kan ikke tilbageholde en Forundring over, at den højtærede Regering — der paa alle andre Omraader og særlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Valutacentralen og det, der staar i Forbindelse dermed, altid har sagt: Af Hensyn til de kommende Forhandlinger med England tør vi ikke røre ved dette, eller vi skal røre ved det paa den og den Maade — her forelægger et Forslag, som paa vigtige Omraader vender sig direkte mod det Land, som vi snart skal træde i Forhandling med. Det gælder Læderfodtøj, det gælder en hel Del af Glaspositionerne, det gælder ogsaa de Rør, jeg talte om før, det gælder Lystfartøjer, det gælder en hel Del af Silkegarnerne, det gælder en meget betydelig Del af Metervarerne, og det gælder ogsaa andre Varer. Jeg vil dog gerne henstille til Overvejelse, om det nu ogsaa er klogt at gøre det.

Forslaget skal altsaa tage Sigte paa to Ting. Det skal opfylde Valutalovens § 7, og det skal skaffe Penge i Statskassen. Det er min bestemte Overbevisning, at saaledes som det er lagt til Rette, er det med den Smule, det giver Landbruget, og de meget